ΕΤΟΣ Β. ΒΑΡΝΑ, 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1892.—Κυριακή. ΑΡ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐτησία ..... λέβα 15.
Ἐξάμηνος ..... » 8

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησία ..... φρ. 20.
Ἐξάμηνος ..... 12.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγάς, καὶ γραμμάτια τῆς βουλγαρικῆς τραπέζης δι ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὁδησσοῦ» ἐν τῷ Α. τμήματι ἀριθ. 534.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ **Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ**

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον: A la direction du journal «Ὁδησσός».

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀ. σελίδι ὁ στίχος 1 λέβον
Ἐν τῇ β. » » » 80 ἑκατοστά
Ἐν τῇ γ. » » » 40 »
Ἐν τῇ δ. » » » 20 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὁδησσὸν ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται δέον δὲ νὰ ἀναγράφωσιν ἐννυπόγραφα καὶ σημειῶσιν τὸν τόπον τῆς προελεύσεως, διότι ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Φύλλον τοῦ παρελθόντος ἔτους τιμᾶται 3 λέβων.

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἑκ.

Η ΕΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΖΕΙΝ.

Γαλλικὴ ἐφημερὶς γράφει τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ καπνοῦ.

Ἡ ἕξις τοῦ καπνίζειν γενικεύεται καθ ἑκάστην. Πρὸ 400 περίπου ἐτῶν οἱ περὶ τὸν Χριστόφορον Κολόμβον ἀπήντησαν ἐν Ἰνδίαις ἰθαγενεῖς φέροντας περιέργους δαυλούς, ὧν τὸν καπνὸν ἀπερρόφων, σήμερον δὲ οἱ μιμηταὶ τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀποτελοῦσιν ἑκατομμύρια ὁλόκληρα καθ ἅπασαν τὴν ὑφήλιον.

Οἱ πρῶτοι ὀπαδοὶ ἐκεῖνοι τοῦ καπνίσματος κατεδιώχθησαν, ἐξυβρίσθησαν, ἐβασανίσθησαν. Οἱ σημερινοὶ θιασῶται τοῦ καπνοῦ δὲν διατρέχουσι τοιοῦτον κίνδυνον, ὑπάρχουσιν ὅμως πλεῖστοι τούτων οἵτινες ὑφίστανται ἄλλας δοκιμασίας, καὶ ὅμως ἀδυνατοῦσιν νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὴν κακὴν τοῦ καπνοῦ συνήθειαν.

Ὁ κ. Δουμᾶς λέγει ὅτι ἐν τῇ μηχανικῇ τοῦ καπνοῦ ἀπορροφήσει πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἄλλη τις ἀρχικὴ αἰτία τοῦ πάθους τούτου, ἄλλο θέλγητρον σπουδαιότερον συνιστάμενον ἐν τῇ μέθῃ ἣν προξενεῖ ὁ καπνός, δι ὃν λόγον καὶ ὁ οἶνος ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς δημιουργίας.

Τὴν μέθην ταύτην πολλοὶ ποικιλοτρόπως ἡρμήνευσαν μηδ' αὐτοῦ τοῦ διασήμου Τολστοϊ ἐξαιρουμένου, ὅστις καὶ τὸν καπνὸν περιέβαλεν ἐν τῷ αὐτῷ ἀναθέματι ἐν ᾧ καὶ τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὸ ὄπιον. Ὁ Ρῶσσος οὗτος ἔξοχος μυθιστοριογράφος μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει καὶ τὸ ἑξῆς σχετιζόμενον πρὸς τὴν μέθην ἐν γένει.

Μάγειρός τις, ἀφοῦ ἀπέκοψε τὸν λαιμὸν τοῦ θύματός του, καὶ εἶδεν αὐτὸ κείμενον ὕπτιον ἐντὸς κυμάτων αἵματος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποτελειώσῃ τὸ φονικὸν αὐτοῦ ἔργον πρὶν ἢ καπνίσῃ ἓν σιγάρον καθ' ἑνὸς ἐπί τινα λεπτὰ ἐν πάρακειμένῃ αἰθούσῃ.

Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ὁμολογεῖ ὅτι ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἠδυνήθη ὁ κακοῦργος οὗτος τῇ βοηθείᾳ τοῦ καπνοῦ νὰ ἀποκοιμίσῃ τοὺς ἐλέγχους τῆς συνειδήσεώς του. Ὁ καπνός, οὐχ ἧττον δὲν προξενεῖ τὴν αὐτὴν μέθην οἵαν καὶ τὰ λοιπὰ ποτά· τοὐναντίον μάλιστα ὅταν εὑρίσκεται ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τὴν μεθυστικὴν ἐπιρροὴν τοῦ καπνοῦ, ὁμιλεῖ, σκέπτεται, μελετᾷ, ἐργάζεται, τοὐθ' ὅπερ μαρτυρεῖ ὅτι οὐδόλως ἔπαθον αἱ διανοητικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις. Ὅτε συνέγραφον, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Τολστόϊ, καὶ εὑρισκόμην ἐν δυσχερεῖ θέσει περὶ τῆς διατυπώσεως ἢ ἀνακοπῆς τῶν σκέψεών μου, ἠσθανόμην τὴν ἀνάγκην τοῦ σιγάρου.

Ὥστε, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ σιγάρον εἶναι ὁ σύντροφος τῶν κατεπειγουσῶν ἐργασιῶν, καὶ τῶν ἐλαφρῶν σκέψεων.

Ἡ πίπα φέρει σοβαρώτερον χαρακτῆρα, καὶ ἰδίως τὸ τσιμπούκι. Ὁ δὲ αὐτοῦ ἐξερχόμενος καπνὸς εἶναι πλουσιώτερος. Τὸ τσιμπούκι εἶναι ὁ φίλος τῶν ἀπομεμονωμένων μελετῶν καὶ ἀπαιτεῖ ἰσχυρὰν ἀναπνοήν. εἶναι σύνδρομος τῆς μελαγχολίας καὶ παραγωγὸς τῆς δυστυχίας. Οἱ γερμανοὶ ἐντὸς τῶν ζυθοπωλείων αὐτῶν ποιοῦνται χρῆσιν τῆς πίππας καὶ οὐχὶ τοῦ σιγάρου καὶ μάλιστα ὅτε καθήμενοι καθ' ὁμίλους ἀκορέστως ζυθοποτοῦσι, δὲν δυσκολεύεται δέ τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι καὶ τὸ μέσον τοῦτο τοῦ καπνίζειν μετὰ τῆς ὁμίχλης τοῦ σκιθρωποῦ αὐτῶν κλίματος συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν φιλολογίαν αὐτῶν τὸν νεφελώδη χαρακτῆρα, ὅστις διακρίνει τὰ γερμανικὰ ἔργα.

Ἀλλ' ἀρά γε πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ καπνὸς εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον εἰς τὴν διανοητικὴν ἐργασίαν;

Τοῦτο ἐν μέρει δύναταί τις νὰ παραδεχθῇ διὰ τοὺς ποιήσαντας ἕξιν τοῦ καπνίσματος καὶ οἵτινες οὐδεμίαν ζημίαν ὑφίστανται παραιτούμενοι τὴν χρῆσιν αὐτοῦ.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς μὴ συνειθίσαντας νὰ καπνίζωσι, δι αὐτοὺς εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ βλαστάνῃ τὸ φυτὸν τοῦτο.

Αἱ σκέψεις αὗται βεβαίως δὲν ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅλων τῶν καπνιζόντων, γνωστὸν ὅμως ἐστὶν ὅτι οἱ ἐν τοῖς καφενείοις καπνίζοντες, οἱ ὁδοιπόροι χωρικοί, οἱ ἀκορέστως ἀπορροφῶντες τὰ ἐκ τῆς πενιχρᾶς αὐτῶν πίππας ἐξερχόμενα νεφύδρια τοῦ καπνοῦ, οἱ ἐν ὁδοιπορίᾳ στρατιῶται, οἱ ναῦται καὶ οἱ ἐργατικοὶ ἐν τοῖς τεχνουργείοις καὶ ἐν γένει πάντες οἱ χειρώνακτες φίλοι ὄντες τοῦ καπνοῦ, δὲν κάμνουσι χρῆσιν αὐτοῦ ὅπως διευκολύνωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σκέψεων αὐτῶν, εἶναι ὅμως ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἡ χρῆσις αὕτη εἰς οὐδένα τούτων ἐπήνεγκε βλάβην τινά, Καπνίζουσι διὰ μόνου τοῦ λόγου ὅτι τοῖς εὐχαριστεῖ, χωρὶς νὰ ζητήσωσι τίποτε περισσότερον· ὡς ἐξάγεται λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὁ καπνὸς οὐδεμίαν βλάβην ἐπιφέρει ἐπὶ τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου δύναται ὅμως νὰ ἐπιδράσῃ κακῶς ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ σώματος καὶ νὰ προξενήσῃ σπουδαίας ἀσθενείας καὶ μάλιστα εἰς τὰ παιδία καὶ τὰς γυναῖκας.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχή. ἄρα ἔδει ἢ νὰ στερηθῶ διὰ παντὸς τῆς Μαριάνθης, ἢ νὰ ἐφεύρω μέσον τι δι οὗ πλουτίσας ἀποθαμβώσω τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τοῦ θιασώτου τοῦ Κροίσσου. Ἡ τύχη μὲ ἐβοήθησεν. Ἡ μεγάλη ἐμπιστοσύνη, ἣν εἶχον ἀποκτήσει εἰς τὸ κατάστημα παρὰ τοῦ ἐπιστάτου μου ἀφ ἑνὸς καὶ ἡ μεγάλη ἀκρίβεια εἰς τὰ ἐμπορικά μου ἐπιχειρήματα ἀφ ἑτέρου, ἐνέπνευσαν τῷ προϊσταμένῳ μου τὴν ἰδέαν ὅπως μὲ στείλῃ διευθυντὴν τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ὑποκαταστήματος αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ τότε πλήρης διαφόρων κερδοσκοπικῶν ἰδεῶν μετὰ πλείστης χαρᾶς ἀπεχωρίσθην τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐελπιστῶν ὅτι οὐχὶ ἀργὰ θέλω ἔλθει εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἀποδιόξαντός με πατρὸς τῆς Μαριάνθης. Καὶ ὄντως, δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος ὅτε τὰ ἐμπορικά μου ἐπιχειρήματα, ἡ ὑπογραφή μου ἦτο γνωστὴ εἰς πάντα εὐυπόληπτον ἔμπορον, ἑπομένως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πατέρα τῆς Μαριάνθης. Οὗτος ἐννόησε τότε τὸ λάθος ὅπερ διέπραξεν ἀποδιώξας με ἐκ τοῦ καταστήματός του ἀλλ ἤδη δὲν ἐτόλμα καὶ ἠσχύνετο ἵνα μὲ μετακαλέσῃ.

Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως τῆς διαμονῆς μου εἰς τὴν Γαλλικὴν ταύτην μεγαλόπολιν συνέβησαν πολλὰ πράγματα. Ἐγὼ ἀπολαμβάνων πανταχόθεν μεγίστης τιμῆς εἶχον κυριευθῇ ὑπὸ ὑπερηφανείας. Ἡ μεγίστη πολυτέλεια, αἱ διασκεδάσεις, οἱ κομψευμοὶ τοῦ ὡραίου φύλου τῶν Γάλλων, τοσοῦτον μὲ εἶχον ἐφελκύσει, ὥστε σχεδὸν εἶχον λησμονήσει τὴν Μαριάνθην. Τὰ παρελθόντα μετ αὐτῆς ἐνόμιζον ὡς παιδαριώδη. Αἱ μετὰ τῶν Γαλλίδων συναναστροφαί μου ἡ συμπάθειά ἣν ἠρξάμην τρέφων πρὸς τὴν ὡραίαν μου φίλην Λιλήν, ἐπὶ τοσοῦτον μετέβαλον τὰ φρονήματα καὶ τὰς διαθέσεις μου, ὥστε ἐλεεινολόγουν ἐμαυτὸν ἐστιν ὅτε σκεπτόμενον, ὁποῖον σφάλμα θὰ ἔπραττον νυμφευόμενος τὴν Μαριάνθην. Τοιαῦται εἰσιν αἱ ἐμπνεύσεις τοῦ ὑλισμοῦ! Μωρίαν καὶ ἀνοησίαν τις ἀποκαλεῖ πᾶν ἰδανικόν, ὡραῖον καὶ καλόν,

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ εἶχον συμβεῖ καὶ δυστυχήματα τινὰ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς Μαριάνθης. Ὁ πατήρ αὐτῆς εἶχεν ἀποθάνει ἐξ ἀποπληξίας! Ἡ εἴδησις αὕτη μὲ εὐχαρίστησε σκεπτόμενος ὅτι δύναμαι νὰ πραγματοποιήσω μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ κωλύματος τὸν πόθον τῆς καρδίας μου. (ἕπεται συνέχεια.)

Μ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΡΑΓΚΑΒΗ

Ἡ «Μεταρρύθμισις» ἀναφέρει τὸ ἑπόμενον ἀνέκδοτον τοῦ κ. Ραγκαβῆ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου ὁ λόρδος Βύκονσφηλδ ὁμιλῶν πρὸς τὸν Ἕλληνα διπλωμάτην περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων, συνέστησεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπομονήν, εἰπὼν πρὸς τοῖς ἄλλοις' ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἥτις εἶχε τόσον ἔνδοξον παρελθὸν ἔχει ἀναντιρρήτως καὶ λαμπρὸν μέλλον.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους τοῦ Βύκονσφηλδ παετήρησε» ὁ εὐφυὴς Ἕλλην, ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἥτις ὁμολογουμένως ἔχει λαμπρὸν παρελθὸν, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ λαμπρὸν μέλλον. ἔχει ἀνάγκην παρόντος· συλληφθεὶς δὲ ὡς ἐν μυοπαγίδι ὁ εὐγενὴς λόρδος εὗρε διέξοδον ῥήξας τοὺς γέλωτας καὶ συγχαίρων τὸν Ραγκαβῆν ἐπὶ τῇ εὐφυολογίᾳ του ταύτῃ.

Τὸ εὐφυολόγημα τοῦτο τοῦ Ραγκαβῆ διεδόθη εἰς εὐρύτατον κύκλον, εἶχε δὲ λησμονήσει αὐτὸ ὁ σοφὸς πρεσβύτης, ὅτε μετὰ καιρὸν ἀναγιγνώσκει κάτωθεν ἀραίας γελοιογραφίας πσριστώσης τὸν Βήκονφηλδ καὶ τὸν Ραγκαβῆν τοὺς ἑξῆς στίχους ἐν εἴδει διαλόγου ἂν μετάφρασιν ἔδωκεν ὁ Ραγκαβῆς εἰς ἑλληνικὴν ἐφημερίδα.

,Η Ἑλλὰς ἔχει παρελθόν, ὡς τὸ γνωρίζει ὅλ ἡγῆ
Ἐχει καὶ μέλλονη Ἑλλὰς ὁ Βήκονφηλδτ' ὁμολογεῖ
Πλὴν θέλει ἐκτὸς μέλλοντος καὶ παρελθόντος καὶ (παρὸν
— Αἱ τὸν κακό της τὸν καιρὸν.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΟΥΡΤΖΗ.

Ἐκ Κων)πόλεως γράφει τις εἰς τὴν «Σφυρίδα» ὅτι δῆθεν τὸ ἐκεῖ πρὸ τινος ἀφιχθὲν ἀτμόπλοιον τῆς «ἑταιρίας Κουρτζῆ» εἶχεν ὡς ἐπιβάτας καὶ νέους τινας Ἕλληνας ἐκ Βάρνης καὶ Πύργου φυγαδευθέντας δῆθεν ἐντεῦθεν τῇ συνεννοήσει Τατάρου τινος Γαφοὺρ, πανδοχέως (χαντζῆ) καὶ ἄλλου τινος Νικολῆ, μετὰ τινος ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος, ὅστις πρὸς τοῦτο ἔλαβε 400—500 φράγκα ὅπως τοὺς δεχθῇ.

Ὁ ἐπιστολογράφος ἀφοῦ ἐξιστορεῖ ταῦτα καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ βεβαιώσῃ μὲ τὴν μαρτυρίαν κάποιου Τούρκου ὅστις ἦν πρότερον ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ἐπιτίθεται κατὰ τῆς ἑταιρίας Κουρτζῆ, ἥτις ἀντὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἐπιδιώκει τὴν βλάβην αὐτῆς, καὶ ζητεῖ μάλιστα νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν ἡ ἐλευθέρα κοινωνία εἰς Βουλγαρίαν ἢ τουλάχιστον αὐστηρότατα κατ αὐτῆς μέτρα,

Τὸ καθ ἡμᾶς ἡ ἐρημένη ἑταιρία ἔδει νὰ ἀξιᾶται πλειοτέρας ἐκτιμήσεως παρὰ τοῦ ἐκ Κων)πόλεως γράφοντος ὅστις ἀγνοεῖ, φαίνεται, τὰς πολλὰς καὶ οὐσιώδεις ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας αὕτη προσφέρει εἰς τοὺς παραθαλασσίους πληθυσμοὺς τῆς Ἠγεμονίας. Ὑποθέτομεν ὅτι παρεξήγησίς τις θὰ συμβαίνει εἰς τὰ ἀποβλέποντα τὴν φυγάδευσιν νέων, ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ἐάν ἦτο τί θὰ ἔπταιεν ἡ ἑταιρία ἐάν ἓν πρόσωπον ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος περιέπεσεν εἰς τὸ σφάλμα αὐτό; Αὐτοῦ μετ αὐστηρὰν ἔρευναν ἔδει νὰ ἐζήτει τὴν τιμωρίαν καὶ μόνον ὁ γράφων, ὅστις ἐν τούτοις ἐν ὑστερογράφῳ, προσθέτων ὅτι οἱ ἐντεῦθεν δῆθεν φεύγοντες ἀπέρχονται κατ εὐθείαν εἰς Ἑλλάδα, ἐγείρει πολλὴν δυσπιστίαν περὶ τῶν λεγομένων του διότι ἡ ἑταιρία Κουρτζῆ δὲν ἔχει ἐκ Κων)πόλεως κατ εὐθείαν διὰ τὴν Ἑλλάδα δρομολόγιον,

Ἐν Βάρνῃ τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 1892.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΚΑΙ Η ΡΩΜΟΥΝΙΑ.

Καὶ ἄλλοτε εὔχομεν γράψει ὅτι τὸ σύστημα τῆς διὰ τοῦ λαοῦ διοικήσεως τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τὸ ἄκρον ἄωτον τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν ἐν τῷ κλίματι τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων, δὲν φαίνεται παράγον τοὺς καρποὺς, τοὺς ὁποίους ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ ἰδέᾳ ἐπηγγέλλετο. Ἐὰν ὡς ἰσχυρίσθημεν πάντοτε εἰς αὐτὸ ὀφείλει τὴν πολιτικήν, ὃς δ' εἶπεν, καὶ διοικητικὴν κακοδαιμονίαν ἡ Ἑλλάς, βλέπομεν ὅτι σήμερον, παντοῦ ἔνθα τὰ κοινοβουλευτικὰ σώματα περιῆλθον εἰς διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις, ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως μονίμου καὶ ἀπεριπάστου εἶναι δύσκολος ἐὰν ὄχι συνήθως ἀδύνατος. Εἰς τὸ σύστημα αὐτὸ καὶ τὸ πέραν τοῦ Δουνάβεως βασίλειον ἐβυσίασε καὶ θυσιάζει ἀπό τινων ἐτῶν τὴν ἐσωτερικήν του ἡσυχίαν, καὶ τὴν διοικητικήν του εὐρυθμίαν, παρέχει δὲ τὸ φαινόμενον χώρας διατελούσης ὑπὸ κυβερνητικὴν ἔποψιν, ἐν ἐσχάτῃ ἀταξίᾳ καὶ ἀκολασίᾳ. Ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Βρατιάνα ὁ ἐκπροσωπούντος τὰ φρονήματα τῶν φιλελευθέρων μέχρι σήμερον, δηλαδὴ εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῶν τεσσάρων ἐτῶν 6—7 διάφορα ὑπουργεῖα ἐσχηματίσθησαν, ὑπὸ παντοίους συνδυασμοὺς καὶ ἀποχρώσεις, συντηρικῶν καὶ μή, χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ παράσχωσι μέχρι τοῦδε ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν Κυβέρνησιν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ βασιλεὺς Κάρολος χρῆσιν ποιούμενος τῶν προνομίων του ῥαγδαίως ἐπανέρχεται εἰς τὰς διαλύσεις τῶν βουλῶν, ὅπως συμβουλευθῇ τὸν πεφιλημένον του λαὸν ἐπὶ τῶν σκέψεων καὶ φρονημάτων του πρὸς διακυβέρνησιν τοῦ τόπου ὑπὸ τῶν ἐντολοδόχων του.

Ἐν τούτοις τὰ τηλεγραφήματα δι' ὧν μᾶς κατακλύζει τὸ τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον ἀπό τινων ἡμερῶν τείνουσιν ὅπως πείσωσι τὸν κόσμον ὅτι ἐπὶ τέλους ἐκ τῶν καλπῶν τῆς τελευταίας ψηφοφορίας τὸ Ὑπουργεῖον Καταρτζῆ ἐξέρχεται εὔρωστον. πολυάριθμον καὶ παντοδύναμον. Δὲν ὑπάρχει λόγος ὅπως μὴ παράσχωμεν πίστιν εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας. Οὐχ' ἧττον τὰς περὶ ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως τῶν φρονημάτων τοῦ λαοῦ ἰδέαις ὀγνωρίζων τὰς ἀρχὰς ὑφ' ὧν ἐμπνέεται ὁ ἀρχηγὸς τῆς κυβερνήσεως ὁ κ. Καταρτζῆς θ' ἀποδεχθῇ μετ' εἰρωνικῆς ἐπιφολάξεως. Ὁ Ρωμούνος πρωθυπουργὸς ἐννοεῖ τὰς ἐκλογὰς ὡς μέσον τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὡς θέλησιν πρὸς ἣν ἐκεῖνος ὀφείλει νὰ σαμμορφωθῇ, ἐπομένως ἡ πίεσις καὶ ἡ βία θὰ ἐχρησιμοποιήθησαν ἐν εὐρείᾳ κλίμακι πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐπιτυχίαν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Ἀξιότιμε κύριε διευθυντά.

Εἶναι ἀληθὲς παρήγορον λίαν καὶ ἐνθαρρυντικὸν τὸ νὰ βλέπῃ τις ἐν ἁπάσῃ τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Βουλγαρίας τὴν ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν τοῦ ἐθνικοῦ σπόρου ἑκάστης θρησκευτικῆς κοινότητος οἱαδήποτε καὶ ἂν τυγχάνῃ αὕτη. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἐν ἑκάστῃ πόλει τῆς ἡγεμονίας ἐν ᾗ ὑπάρχει πληθυσμὸς ἑλληνικὸς εὐαρεστούμενος εἰς τὴν πατρίαν διδασκαλίαν καὶ τὰς παραδόσεις καὶ τρέφων ἀκμαίαν τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, δὲν ἀφίεται ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ διωκομένου σκοποῦ καὶ μάλιστα ὅτι ἐνεργεῖ καὶ ἀναπτύσσεται ὑπὸ τοὺς ὅρους οὓς ὑπαγορεύει ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους ἀνεξαρτήτως φιλετικῶν λόγων καὶ διαφορῶν. Καὶ τῷ ὄντι ὁποῖον θὰ ἦτο προτιμότερον καὶ εὐαρεστότερον διὰ τὴν κυβέρνησιν ὁ διηνεκὴς ἀγὼν καὶ οἱ συνεχεῖς περισπασμοὶ ὅπως ἐπιβάλεται διαρκῶς ἡ τάξις μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ πληθυσμῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ πλεονάζοντος ἑλληνικοῦ, πρὸς διατήρησιν δηλονότι τῶν ὅσων διεφύλαξεν ἐν χρόνοις χαλεποῖς ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς βαρβάρου δουλείας διατελοῦντος, ἢ ἡ ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ πιστὴ καὶ εὐάγωγος τῶν ὑπηκόων συμπεριφορὰ ἀναπτυσσομένων συμφώνως τοῖς ἐμφύτοις ἑαυτῶν πόθοις καὶ ταῖς ἀρχαῖς τῶν πατρίων των, ταῖς ἐθνικαῖς των παραδόσεσι καὶ μάλιστα ὅταν ταῦτα πάντα συνάδουσι τοῖς κειμένοις τοῦ Κράτους νόμοις; Ἡ σεβαστὴ ἡμῶν κυβέρνησις προτιμᾷ κατὰ φυσικὸν λόγον τὸ δεύτερον, διὸ καὶ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς θεμελιώσεως αὐτῆς ἐνεργὸν ἔλαβε μέρος ὑπὲρ τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων συντάξασα ἰδίους νόμους ὑφ' ὧν θὰ διέπωνται ἐν τῷ μέλλοντι μακρὰν κομματικῶν ἐρίδων καὶ διαμαχῶν. Ἀδικοῦσι λίαν τὴν κυβέρνησιν οἱ λέγοντες ὅτι σκοπὸν προτίθεται τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τὴν ἐκβουλγάρισιν αὐτοῦ λόγῳ μόνον ἁπλῆς φανατικότητος ἀφοῦ καθ ἅπασαν τὴν ἡγεμονίαν ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἑλληνικός ἢ ἄλλος πληθυσμὸς ἀφίεται ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων, τὴν καλλιέργειαν τῆς μητρικῆς του γλώσσης καὶ λοιπῶν ὅσα παρὰ τῶν πατέρων του παρέλαβεν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμος δημοσιευόμενος ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς βουλος ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως διήγειρε καὶ πάλιν ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ στοιχείου, ὅλοι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν σχολῶν των ζωηρῶς διερωτῶσι, ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι κατόπιν τῶν παρασχεθεισῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σταμπούλωφ ἐξηγήσεων καὶ τῶν ὑποσχέσεων ἃς ἔδωκε τοῖς ἐπερωτήσασιν αὐτὸν ἰδίᾳ βουλευταῖς Βάρνης καὶ Αγχιάλου ὅτι οὐδεμίαν ἔχουσι νὰ ὑποστῶσι βλάβην τὰ ἑλλην. σχολεῖα ἐν τῷ μέλλοντι ἐκ τοῦ νόμου καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσι λειτουργοῦντα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὕς καὶ ἀνέκαθεν ὅρους, οὐδένα θὰ διατρέξωσι κίνδυνον, γνωστοῦ τυγχάνοντος ὅτι ἡ κυβέρνησις φείποτε ἐπεδύμησε τὴν εὐημερίαν καὶ ἐλεύθερον ἀνάπτυξιν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της βιούντων διαφόρων ἐθνικοτήτων ὡς ἀποδεικνύουσι τοῦτο οἱ διάφοροι τῶν γραμμάτων των τελεταὶ διεξαγόμεναι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἀνέκαθεν τύπους ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως.

Εἰς ὁμοίαν τινὰ τελετὴν τῶν γραμμάτων παρευρέθην ἐν Πύργῳ κατὰ τὴν 30 παρελθόντος ἰανουαρίου ἐπέτειον τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων σύμπαντος τοῦ Πανελληνίου. Καίτοι ὁ καιρὸς ἦν ὑγρὸς καὶ τὸ φύσει βορβορῶδες ἔδαφος τοῦ Πύργου ἐκώλυε τοὺς φιλομούσους καὶ φιλοθεάμονας νὰ παραστῶσιν πυκνὴ δὲ χιὼν ἐκάλυπτε τὰ πέριξ, ἐν τούτοις τὸ ὡραῖον φύλον ὅπερ ἐν τῷ κόσμῳ τῶν συναισθημάτων ζῇ καὶ κινεῖται δὲν ἔλειψε νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὴν ἑορτὴν διεξαχθεῖσαν ἐν πλήρει τάξει καὶ φαιδρότητι ὑπό τὴν παρουσίαν τῆς Εφορείας τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸ ἐκεῖ Ελληνικὸν προξενικὸν κατήστημα, τοῦ δημάρχου τῆς πόλεως καὶ ἄλλων ἐπισημοτήτων. Μετὰ τὴν συνήθη ἱεροτελεστίαν ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων ὅστις διὰ βραχέων ἀνέπτυξε τὰ καθήκοντα τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τανάπαλιν. Τοῦτον διεδέχθη ἡ διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου δεσποινὶς Θεοφανὼ τρόφιμος τῶν ἐν Φιλιππουπόλει Ζαρειφίων, ἥτις ἐν γλώσσῃ γλαφυρᾷ καὶ ἱκανῇ εὐστοχίᾳ μετὰ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἀνεξάντλητον εὔροιαν λόγου ἐπραγματεύθη τὸ θέμα «ποῦ ἔγκειται ἡ εὐδαιμονία ἐν τῷ οἴκῳ» τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐκάλυψαν παταγώδη χειροκροτήματα. Ταύτην διεδέχθησαν ᾄσματα καὶ διάλογοι τὰ πάντα ἀποπνέοντα ὁρμὴν ἐθνικοῦ μύρου, τὸ δὲ τέλος τῆς ἑορτῆς ἐπεσφράγισεν ὕμνους πρὸς τὴν Α. Β. Υψ. τὸν ἡγεμόνα ὑπὸ τὴν κραταιὰν τοῦ ὁποίου αἰγίδα ἐλευθέρως ἀναπτύσσονται ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐλευθέρας παιδεύσεως καὶ ἀνεξιθρησκείας τὰ ὑπαὐτὸν διάφορα ἔθνη.

Ἐν Πύργῳ τῇ 1-ῃ Φεβρουαρίου 1892.

Ρ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κατ εἰδήσεις ἐκ Ζανζιβάρης πρὸς τὴν «Εφημερίδα τοῦ Φός» ὁ Εμὶν πασσᾶς εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ισημερινοῦ. Διελθὼν τὸ Ουνυόριον, ἔνθα πολλὰς συνῆψε μάχας πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, διηυθύνθη εἰς τὸ Μαγοῦγκον ἐν τῇ βορειανατολικῇ ὄχθῃ τῆς λίμνης Αλβέρτου Νυάνζας· Ἐκεῖ πολλοὶ τῶν πρώην στρατιωτῶν τοῦ Εμὶλ φονεύσαντες τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῶν, οἵτινες διέκειντο δυσμενῶς πρὸς τοῦτον, ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Εμὶν πασσᾶ ἐκδηλοῦντες ὑπερβολικὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ. Τέλος ὁ Εμὶν πασσᾶς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐπέβησαν πλοιαρίων ἐν τῇ λίμνῃ Αλβέρτου Νυάνζας καὶ ἀνέπλευσα τὸν Νεῖλον. Οἱ συνοδεύοντες τὸν Εμὶν πασσᾶν φέρουσι τὴν Γερμανικὴν σημαίαν. ——

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τῆς Αἰγύπτου ἀπηύθυνεν εἰς τὸ Διοικητήριον τῆς Αλεξανδρείας ἔγγραφον δι οὗ προσκαλεῖ αὐτὸ νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὰς διατάξεις τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐπιτηδευματικοῦ φόρου νόμου κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν πληρωμὴν τῆς πρώτης καὶ τελευταίας ἑξαμηνίας τοῦ φόρου τούτου. Καίτοι ἐν τούτοις τὸ διοικητήριον δὲν προέβη ἀκόμη εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν κατά τινος ἐκ τῶν καθυστερούντων ἐπιτηδευματιῶν οὐχ ἧττον ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις φαίνεται ἔχουσα ἀμετάθετον ἀπόφασιν νὰ εἰσπράξῃ τὸν φόρον τοῦτον. ——

Ἡ διοίκησις τῆς Χαρτοπαικτικῆς Ἑταιρίας τοῦ Μονακό, διὰ τοῦ ἐκ Παρισίοις πράκτορος αὐτῆς ἐπρότεινεν εἰς τὴν Σερβικὴν κυβέρνησιν νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Βελιγραδίου μίαν μεγαλοπρεπῆ χαρτοπαικτικὴν τράπαιζαν ἐπὶ ἐτησίᾳ ἀποζημιώσει ἐκ τριῶν 3 ἐκ φρ. ἐὰν τῷ ἐπιτραπῶσι τὰ τυχηρὰ παίγνια. ——

(73) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ « ΟΔΗΣΣΟΥ » (73)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

[Συνέχεια].

ΜΑΡΙΑ ΑΝΔΡΕΕΒΝΑ

Διηγοῦνται ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ Μαρία Ἀνδρεέβνα τίχε σύζυγον πλουσιώτατον Οστις ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ του ἔδιδε συμπόσιον, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι διεσκέδαζον αὐτὸς ἐγίνετο ἄφαντος χωρὶς νὰ δυνηθῇ τις νὰ μάθῃ περὶ αὐτοῦ. Τὴν ἐπιοῦσαν ἡ σύζυγός του εἶρεν αὐτὸν αἱματόφυρτον κεκομμένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ. Τὸ μυστήριον τῆς αὐτοκτονίας τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἦν τῷ μέσῳ ἀφθονίας τόσου πλοῦ διετέλεσεν ἄγνωστον. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ γυνὴ αὕτη ἤρξατο ζῶσα μόνον δι' ἑαυτὴν καὶ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ τέκνου της ξένη παντελῶς τοῦ θορύβου καὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ Ἀλλὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυστυχίας της ἔμελλε νὰ ἀπολέσῃ καὶ τὸ τέκνον της κατὰ μυστηριώδη καὶ παράδοξον τρόπον. Η μέραν τινὰ ἐξελθὸν τῆς οἰκίας τὸ παιδίον δὲν ἐπέστρεψε πλέον, οὐδεὶς δὲ ἠδυνήθη νὰ μάθῃ τί περὶ αὐτοῦ. Ἐκτοτε καίριον τραῦμα ἐδέξατο ἡ καρδία τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς δὲν εὗρε δὲ παρηγορίαν ἡ χρησιμοποιοῦσα τοὺς θησαυροὺς της πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν καὶ τῆς πτωχείας τῶν ὁμοίων της.

Αἱ θέραι αὐτῆς δὲν ἐκλαίοντο εἰς οὐδένα δὲν ζητο δὲ διόλου δύσκολον καὶ εἰς τὸν στρατιώτην ὅστις ἐγίνωσκε τὰς ἀγαθοεργίας τῆς Μαρίας Ανδρεέβνας, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς συνιστῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν της τὴν Νατάσαν ἧς ἦτο ὁ ὑπερασπιστής.

Η Μαρία Ανδρεέβνα κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκάθητο ἐπὶ καθίσματος. Ἐδέχθη φιλοφρονέστατα τὸν στρατιώτην καὶ τὴν νεαρὰν κόρην. Αλλ' αὐτοὶ ταραχθέντες λίαν ἐκ τῆς συγκινήσεως ἣν ἐπροξένει αὐτοῖς ἡ τόσον μεγάλη εὐαρέσκεια τῆς κυρίας μόλις ἐτόλμησαν νὰ τῇ χαιρετήσωσι.

— Τί ζητεῖτε; ἠρώτησεν ἡ κυρία ἡδέως, δεικνύουσα οἱονεὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον ὅπερ ἤρξατο ἀμέσως αἰσθανομένη πρὸς τὴν Κόρην.

Η Νατάσα ἐσιώπα· διαφόρων αἰσθημάτων ποταμοὶ συνεκυκῶντο ἐν τῇ καρδίᾳ της καὶ ἔπνιγον τὴν φωνήν της. Ηγνόει ποῖον εὐάρεστον αἴσθημα τὸ ὁποῖον εἴλκυεν αὐτὴν πρὸς τὴν μεγαλόδωρον καὶ συμπαθῆ κυρίαν.

Ο Πάβλιτς ἀφ' ἑτέρου στρέφων μεταξὺ τῶν χειρῶν τὸν πῖλον του δὲν ἐγνώρισε πῶς νὰ ἀρχίσῃ τὴν σύστασιν τῆς κόρης,

Η Μαρία Ανδρεέβνα εἰδισμένην εἰς παρομοίου εἴδους σκηνὰς καὶ ἐπιμένουσα ἵνα οἱ πρὸς αὐτὴν καταφυγόντες δυστυχεῖς καὶ ἐξαιτούμενοι τῆν βοήθειάν της λάβωσι θάρρος καὶ ἐξιστορήσωσιν τὴν δεινὴν σειρὰν τῶν περιπετειῶν των ἠρώτησε καὶ ἐκ δευτέρου μᾶλλον συμπαθῶς.

— Τί ζητεῖτε τέκνα μου;

Ο Πάβλιτς τέλος λαβὼν τὴν τόλμην ἔθηκεν ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πῖλόν του ἐχαιρέτησεν στρατιωτικῶς καὶ αἰφνης εἶπεν!

— Κυρία! ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς συστήσω μίαν δυστυχῆ ἐξαιτουμένην τὸ ἔλεός σας. Καὶ ἐνταυτῷ στρατιωτικὴν μεταβολὴν, Μάρς! καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

Η Μαρία Ανδρεέβνα ἐμειδίασεν, ἀλλὰ τὸ μειδίαμά ἐχάθη ἐπὶ τῶν χειλέων της διότι εἶδε τὴν Νατάσαν γονυπετῆ καταφιλοῦσαν τοὺς πόδας της καὶ θρηνοῦσαν πικρῶς.

Πάραυτα ἡ εὐγενὴς γυνὴ ἠγέρθη καὶ ἠνώρθωσε τὸ κοράσιον.

— Εγέρθητι φίλτατον μοι τέκνον, ἐλθὲ πλησίον μου. Ο ἄνθρωπος πρέπει νὰ γονυπετῇ μόνον πρό τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν ὁμοίων του. Καὶ ἔσυρεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ που πλησίον καθίσματος.

Η Μαρία Ανδρεέβνα διὰ τῶν ἀφελῶν τρόπων της κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς νεαρᾶς κόρης, ἥτις ἐδιηγήθη εἰς αὐτὴν ὅλον τὸν βίον της, τοὺς διωγμούς της κατὰ τὴν παιδικήν της ἡλικίαν, τὴν ἄφιξιν της ἐν Πετρουπόλει καὶ μάλιστα τὸν μετὰ τοῦ Σαβέλιεφ διαμονὴν ἔρωτα της.

Οτε ἡ Νατάσα ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ Κίουρδουμπέκωφ ἡ Μαρία Ἀνδρεέβνα ἔδωκε περισσό-

.Ο γάλλος ἰατρὸς Κολμέτ, μαθητὴς τοῦ Παστέρ, ἐφεῦρε μέσον ὅπερ παραλύει τ' ἀποτελέσματα τοῦ ὄφεως. Οἱ πειραματισμοὶ ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλ αἱ περὶ αὐτῶν λεπτομέρειαι εἰσὶν ἔτι ἄγνωστοι,

ΚΗΔΕΙΑ Κ. ΖΑΠΠΑ

Μετὰ μεγίστης καὶ ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη ἐν μέσῳ συρροῆς ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας κόσμου ἡ κηδεία τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Κωνσταντίνου Ζάππα.

Χαρακτηριστικὸν ὅμως ἦν ἡ τελεῖα ἐκ τῆς κηδείας ἀπουσία οὐ μόνον τοῦ ρωμουνικοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τέλει. Ὁ φιλάνθρωπος νέκρὸς, ὁ τοσαύτας ἀγαθὰς παρασχὼν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐκδουλεύσεις καὶ αἱ πρὸς τὴν Ακαδημίαν ἰγεμονικαὶ αὐτοῦ μεγαλοδωρίαι ἐπέβαλλον φρονοῦμεν τοῖς ἁρμοδίοις ρωμουνικοῖς κύκλοις πλείονα ἐκτίμησιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος. Ἐν μόνον δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν Ρωμουνικὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Ακαδημίαν, ἐὰν ἐπισήμως δὲν εἰδοποιήθησαν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ζάππα.

Τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἀναμένομεν μετ ἀνυπομονησίας νὰ μάθωμεν παρὰ τῆς ἀναλαβούσης τὰ τῆς κηδείας τοῦ μακαρίτου ἐπιτροπῆς. Ὁ νεκρὸς τοῦ μακαρίτου μετενεχθήσεται αὔριον 7 τὴν ἑβδόμην πρωϊνὴν ὥραν εἰς Βροσθένειον. Λόγους ἐπικηδείους ἐν τῷ ναῷ ἐξεφώνησαν πλὴν τοῦ κ. Βουτυρᾶ καὶ εἷς ἐκ μέρους τοῦ ἐνταῦθα Ρωμουνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

(Πατρίς).

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

— Ἡ Α. Υ. ἡ πριγκήπισσα Κλημεντίνη, μήτηρ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος ἀφίκετο εἰς Σοφίαν τὸ ἑσπέρας τῆς παρασκευῆς συνοδευομένη ὑπὸ τῆς βαρωνίδος de Boxverq, Stern Kreuz. Ὁ ἡγεμὼν ὑπεδέχθη τὴν Α. Υ. ἐλθὼν ἐκ Πύργου εἰς Τζαριμπρόδ.

— Γράφει ἡ Σβομποδὰ περὶ τοῦ Ρίζωφ:

Γαλλικὴ τις ἐφημερὶς βιογραφοῦσα τὸν Ρίζωφ ὡς σημαῖνον (!!) πολιτικὸν πρόσωπον, λέγει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο θαυματουργῶν ἀπὸ 16 ἐτῶν ἡλικίας ὁπότε κατώρθωσε νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς χωρικοὺς κατὰ τῶν Τούρκων. Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς παραλείπει, προσθέτει ἡ Σβομποδά, νὰ μᾶς εἴπῃ ποῖος ἔδενε τὰ πανταλόνια του!

Κατὰ τὰς ἀκριβεστέρας περὶ τοῦ εἰρημένου προσώπου πληροφορίας, ἐπάγεται ἡ εἰρημένη ἐφημερίς, ὁ Ρίζωφ ὑπῆρξε πάντοτε κατάσκοπος τῶν Τούρκων ἀπὸ μικρᾶς καὶ μεγάλης ἡλικίας.

Τοῦτο ἀποδεικνύει πραγματεία τις τοῦ ἀρχιμανδρίτου Κοϊσελιτζ, ἐν ᾗ περιγράφεται ὡς τοιοῦτος.

—Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Σοφίας ἐψήφισε κανονισμὸν περὶ συντάξεως τῶν παρ αὐτῷ ὑπαλλήλων. Συγχρόνως ἐδέθη ὁριστικῶς τό περὶ φωτισμοῦ τῆς πόλεως δι ἠλεκτρισμοῦ συμβόλαιον ὅπερ συνήφθη μετά τῆς ἑταιρίας Γκάντζ καὶ Σ-α Αἱ πρὸς τοῦτο ἐργασίαι ἄρχονται τὴν ἄνοιξιν.

— Τὸν παρελθὸν Σάββατον ἀνεχώρησεν εἰς Πύργον κατευθυνόμενος εἰς Σοφίαν ὁ κ. Στογιάννοβιτς ὑπολοχαγὸς τοῦ ρωμονικοῦ μηχανικοῦ, ἔνθα θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καθόσον ὁ ἐν γόγῳ λόγιος καὶ γλωσσομαθὴς ἀξιωματικὸς κατάγεται ἐκ Ρουτσουκίου ἐκπατρισθεὶς παιδιόθεν καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἐν ταῖς ρωμουνικαῖς στρατιωτικαῖς σχολαῖς.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτέλεσε τὴν ἱερὰν λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Πύργῳ ἑλληνικῷ ναῷ ἐν μέσῳ ἀπείρου πλήθους ὁ γηραιὸς μητροπολίτης Μεσημβρίας κ. Σωφρόνιος τοῦ κυριάρχου μητροπολίτου Ἀγχιάλου παραχωρήσαντος τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην κανονικὴν ἄδειαν· μετὰ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον ὁ ἅγιος Αγχιάλου ἀνέπτυξε ἐν γλώσσῃ σαφεῖ καὶ εὐλήπτῳ τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου υἱοῦ.—Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἀμέσως ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Δεσποτοπούλου μετά τῆς σεμνοπρεποῦς δεσποινίδος Μαρίας μετὰ ἐκκλ. μεγαλοπρεπείας.

— Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἐν Πύργῳ ἐτελέσθησαν ἐν εὑρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Νικολάου Βελιάδου μετὰ τῆς ἐρατεινῆς καὶ σεμνῆς νεάνιδος Σταματίας Σαρίδου.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ἀθήναις 1 Φεβρουαρίου 1892.

Ἀνεκλήθη ἐκ τῆς διαθεσιμότητος ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Ράϊνεκ καὶ διωρίσθη πρόεδρος τοῦ Ναυτοδικείου.

— Κυβερνήτης τοῦ εὐδρόμου «Ναύαρχος Μιαούλης» διωρίσθη ὁ πλοίαρχος κ. Γεώρ. Αποστόλης.

— Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἀναχωρεῖ εἰς τὴν ἐν Βρυξέλλαις νέαν θέσιν του ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς κ. Μόνσων. Ὁ διάδοχός του σὶρ Εγκερτων θὰ ἀφιχθῇ ἐνταῦθα κατὰ τὸ τέλος τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδ ς.

— Ἀνηγγέλθη ἐκ Πατρῶν ὅτι ἀπέβαινε προχθὲς αὐτόθι ὁ ἀπόστρατος ταγματάρχης Δημ. Πολυμέρης.

— Μετ ἐπισημότητος πολλῆς ἐγένετο χθὲς τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημείου ὑπὲρ τῶν ἱδρυτῶν, καθηγητῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτοῦ. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ, Γεροκωστόπουλος, ὁ Πρύτανις μετὰ πολλῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημείου καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐντολῇ τῆς Ακαδημαϊκῆς Συγκλήτου ἐξεφώνησε κατάλληλον λόγον ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Προκόπιος Οἰκονομίδης, πλέξας γλαφυρῶτὸ ἐγκώμιον τῶν τριῶν. ἱεραρχῶν, ὧν τὴν μνήμην ἑορτάζει τὸ Πανεπιστήμειον. Ἡ φοιτητικὴ ἕνωσις κατέθηκεν ὡραῖον στέφανον περὶ τὴν τράπεζαν τῶν κολλύβων.

— Τὸ ἑλληνικὸν ἱστιοφόρον «Καλλιόπη Μανιάδη» μετὰ φορτίου διαφόρων ἐμπορευμάτων, προερχόμενον ἐκ Μασσαλίας. ἐβυθίσθη παρὰ τὴν νῆσον Λέρον, ἕνεκα τῆς ἐνσκηψάσης σφοδρᾶς τρικυμίας. Εὐτυχῶς ἐσώθη τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου.

— Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν δημοσίων ἔργων ἀνεγράφη πίστωσις 25 χιλ. δραχμῶν πρὸς ἵδρυσιν πρασίνου φανοῦ ἐν τῇ ὑφάλῳ Τράκαρη.

— Ὁ ἐν Βενετίᾳ ἕλλην πρόξενος παρακαλεῖ δι ἀναφορᾶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ προκαλέσῃ διάταγμ ἀπονομῆς τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ εἰς τὸν Ἀλφρέδον Κοκόλην, ἰταλὸν ὑπολοχαγὸν τοῦ τελωνειακοῦ σώματος, ὡς διασώσαντα ἕλληνας ναυαγούς.

— Ὁ ἐν Εὐβοίᾳ γάλλος κτηματίας κ. Λιμὸν ἀπέστειλε διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Μελᾶν δρ. 340, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. Ὁ κ. δημαρχος παρέδωκε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰςτὴν ἐπιτροπὴν τῆς φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ἵνα ἐκτελέσῃ αὕτη τὴν ἐνατολὴν τοῦ δωρητοῦ.

— Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Φιλάρετος ἠτήσατο χθὲς δι ἐπερωτήσεων τὰς ἑξῆς πληροφορίας 1 παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐὰν ἐλήφθησα μέτρα περὶ κατασκευῆς δικαστικῶν καταστημάτων ἐν Αθήναις ἢ ἀλλαχοῦ καὶ 2 εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἐπιτροπῆς.

Παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἐζήτησε πίνακα περὶ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Βόλου καὶ ἔκθεσιν περὶ τῶν γενομένων ἢ σχεδιαζομένων λιμενικῶν ἔργων δαπάνας αὐτοῦ, καὶ προσέτι παρακάλεσε νὰ πληροφορήσῃ τὴν βουλὴν ἐὰν διετάχθη πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἰσχύοντος νόμου ἡ κατασκευὴ ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐὰν διεκόπη ἡ πρόοδος αὐτῶν καὶ διὰ τίνα λόγον.

ΝΕΩΤΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῆς «Ὀδησσοῦ»).

Βουκουρέστιον 7 ἰαν. — Σήμερον προέβησαν καὶ τὰ πανεπιστήμια Βουκουρεστίου καὶ Ιασίου εἰς τὴν ἐκλογὴν δύω γερουσιαστῶν. Τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα ἔχει ὡς ἑξῆς: ἐκ τῶν ἐκλεγέντων εἰσὶ 81 συντηριτικοὶ (κυβερνητικοί), ἑπομένως ἀληθὴς ὁριαμβος τοῦ συντηριτικοῦ κόμματος.

Παρίσιοι.—Αἱ μετριόφρονες τῶν ἐφημερίδων, ἰσχυρίζονται ὅτι τῆς βιαίας μὴ ἀνεχομένης οὐδεμίαν ἀπόχρωσιν, ὁ Καρνὼ δὲν εὑρίσκει πλέον πλειοψηφίαν ὅπως τῇ ἀναθέσῃ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως. Ἡ μόνη λογικὴ λύσις ἤθελεν εἶναι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν »Evenement» ὁ Καρνὼ δὲν θέλει δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου. Τὸ «Φιγαρὼ» λέγει ὅτι ἀπηγγέλθη ἡ λέξις «διάλυσις».

Σ. Σ. Τὸ τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον ἔχει πάθει ἀπό τινων ἡμερῶν περιέργον στείρωσιν. Ηδη μᾶς ὁμιλεῖ περὶ παραιτίσεως τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου ὡς γεγονότος λαβόντος χώραν ἀλλ ἀγνώστου ἡμῖν μέχρι τῆς ὥρας ταύτης.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΡΙΠΙΔΙΟΥ.— Ἡ ἱστορία τοῦ ριπιδίου εἶναι σχεδὸν ἄγνωστος. Ας τὴν διηγηθῶμεν λοιπὸν τώρα ὅτε μᾶς δίδεται περίστασις. Η πατρίς του εἶναι ἡ Κίνα. Ὡραία κόρη τοῦ πλουσίου Μανδαρίνου Κάζνη δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπομένῃ τὸν καύσωνα. Τρόπος ὅπως ἀλλιχθῇ αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχε πρόχειρος. Ἡμέραν τινὰ καθημένη πλησίον τοῦ ἐραστοῦ της καὶ φλεγομένη ἐξ ἔρωτος καὶ ἐκ τοῦ ἡλίου τῷ λέγει:

τέραν προσοχὴν εἰς τὰ λεγόμενα διότι ἤκουσε πολλάκις τὸ ὄνομα αὐτὸ Ο Κιουρδουμπέκωφ προσεπάθει νὰ φανῇ ἀνώτερος αὐτῆς κατὰ τὰς εὐεργεσίας.

— Καὶ τὸν ἐφόνευσαν λοιπὸν κόρη μου ; Τώρα ἤρχισα νὰ ἐννοῶ τὴν διαθήκην. Λέγεις ὅτι ὁ γέρων Κιουρδουμπέκωφ ὑπέγραψε πειθαναγκαστικῶς, διὰ της βίας διαθήκην, δὲν ἔχει οὕτω;

— Τὸν ἠνάγκασαν νὰ ὑπογράψῃ καθ' ὃν τρόπον τὰ νήπια οἱ διδάσκαλοι διδάσκουσι τὸ πρῶτον τὴν γραφὴν.

— Εἶναι ἀληθὲς;

— Οσον ἀληθὴς ἡ ὕπαρξις τοῦ Θεοῦ.

— Πιστεύω, κόρη μου, πιστεύω. Ἀλλὰ ποῖος αἰσχρὸς καὶ βέβηλος τὸν ἠνάκασε νὰ τὸ πράξῃ;

— Ανθρωπός τις τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω καὶ τὸν ὁποῖον οἱ μὲν συνένοχός του εἰς τὸ ἔγκλημα ὠνόμαζον υἱόν του, ἀλλ' αὐτὸς οὐδέποτε ἀπεκάλεσεν υἱόν του.

— Οὕτω λοιπὸν ἐξηγεῖτε ἡ ἀπάνθρωπος ἐκείνη διαθήκη τὴν ὁποίαν κρατεῖ ὁ νέος Κιουδουμπέκωφ. Απαντες ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ θέᾳ αὐτῆς διότι ἐγίνωσκον ὅτι ὁ γέρων εἶχεν ἑτέραν ἰδιοχείρως γεγραμένην διαθήκην τὴν Καὶ ·, διακόψασα τὴν συνέχειαν τοῦ λόγου ἠρώτησεν αἰφνης τῇ Νατάσᾳ:

— Γνωρίζεις τὸν πρίγκηπα Οδοέφσκη ;

Τὸ ὄνομα τοῦτο ἦτο ἐγγεγραμένον μὲ ἀνεξάλειπτα γράμματα εἰς τὴν μνήμην τῆς Νατάσης, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ ἀπαντήσῃ φοβουμένη μὴ προδώσῃ τὸ μυστικὸν τῶν συνωμοτῶν.

Η Μαρία Ανδρεέβνα παρετήρησε τὴν ταραχὴν τῆς Νατάσης καὶ εἶπεν.

Μὴ φοβεῖσαι παιδί μου, πρέπει νὰ μοὶ εἴπῃς τὰ πάντα, διότι ἄλλως δὲν δύναμε νὰ σὲ συνδράμω.

Τότε λοιπὸν ἡ Νατάσα ἄκουσα" τῇ ἐδιηγήθη πᾶν ὅ,τι περὶ Οδοέφσκη ἐγνώριζεν καὶ ὅτι τῇ ἐνεχείρησε καὶ ἐπιστολήν τινα.

Πρὸς τί ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πρίγκητος; ἠρώτησεν ἡ γυνὴ ὡσεὶ ἵνα ἐννοήσῃ τὴν ὀρθότητα τῶν λόγων τοῦ κορασίου.

— Η ἐπιστολὴ ἀπέβλεπε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ σαβέλιεφ τὸν ὁποῖον ἐξετίμα ὁ πρίγκηψ διὰ τὴν γεναιοψυχίαν του.

— Εχει καλῶς ! Αλλ' ὁ πρίγκηψ Κιουρδουμπέκωφ ἐγνώριζε τὸν Οδοέφσκη ;

Η Νατάσα ἀπήντησεν ὅτι οὐδέποτε ἤκουσε νὰ ἀναφέρῃ περὶ αὐτοῦ.

— Καλῶς, ἀλλὰ κατὰ τὰς τελευταίας στιμὰς του Κιουρδουμπέκωφ εὑρίσκεσο παρ' αὐτῷ ;

— Δὲν τὸν ἐγκατέλειψα οὐδὲ στιγμήν.

— Πρὶν ἡ ἀποθάνῃ ὁ πρίγκηψ δὲν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Ωδοέφσκη ἔγραφα ;

— Οὐχί ; ἀπήντησεν ἡ Νατάσα. Μίαν ὅμως πρὸ τοῦ θανάτου του ἡμέραν, μετὰ προφανοῦς ἀνησυχίας μὲ ἠρώτα περὶ τοῦ Δοστόεφσκης ἀνα πᾶν λεπτὸν μὲ ἠρώτα ἂν ἦλθεν, ἂν θὰ ἔλθῃ καὶ καθεξῆς. Καὶ ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ Δοστόεβσκη τῇ ἐνεχείρησαν ἔγγραφον ὅπερ ἐμπεριεῖχε τὴν ἀνακοῦφισιν τῶν δυστυχιῶν πολλῶν πολλῶν πτωχῶν καὶ μάλιστα καὶ δι' ἐμὲ αὐτὴν πολλὰ καλὰ καθὼς μὲ εἶχεν εἴπει ὁ Δοστόεφσκης.

— Πῶς; ἔδωκεν ἔγγραφον εἰς τὸν Δοστόεφσκη,.

Τώρα ἐννοῶ τὰ πάντα Ο Δοστόεφσκης εἶνα φίλος τοῦ Οδόεφσκη. Ο δυστυχὴς ποιητὴς ! ἡ δόστηνος. γυνὴ καὶ ἐσπόγγιζε ἐν δάκρυ. Ενάγκαλισθεῖσα δὲ τὴν Νατάσαν πεφιπαθῶς εἶπεν αὐτῇ.

— Μένε ἥσυχον, πτωχὸν παιδίον, δὲν θὰ ἐξέλθῃς ἐντεῦθεν πρὶν ἡ εὐτυχήσῃς νὰ ἀπολαύσῃς οὐτινος ποθεῖς.

Ακολούθως μεταβᾶσα εἰς τὸ γραφεῖον της ἔγραψε ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου τὰς λέξεις «Αγαπητέ πρίγκηψ σᾶς ἀναμένω, ἔλθε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχέως». Ἐπιδοῦσα δὲ αὐτῷ ἐνί τῶν ὑπηρετῶν τη διέταξε.

— Τῷ πρίγκηπι Οδοέφσκη κατεπείγον!

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Παρὰ τὴν κλίνην τοῦ θνήσκοντος Αὐτοκράτοκράτορος ἵστατο ὁ πρωθυπουργὸς Μπιαζάνωφ ὅστις μετὰ προσοχῆς ἤκουσε τοὺς λόγους τοῦ Αὐτοκράτορος.

— Πιστεύω ὅτι θὰ μοὶ συγχωρήσῃ ὁ Ὕψιστος τὸ ἁμάρτημά μου, διότι πάντοτε εἰργάσθην ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας του ἔθνους μου, ἔλεγεν ὁ Νικόλαος

(ἀκολουθεῖ)

— Μιὰ εὐρὲ τέλος πάντων ἕνα τρόπον νὰ μὴ λιάνω ἀπὸ τὴν ζέστη.

Ὁ ἐρωτὴς δὲν ἐπεζήτει καλλίτερον ὅπως παράσχῃ πολύτιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν κόρην ἢν ἐλάτρευεν. Ὁ ἔρως τὸν καθωδήγησεν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν καὶ παρεσκεύασε τὸ ριπίδιον. Ἀπήλλαξε τὴν κόρην ἀπὸ τοῦ καύσωνος τοῦ ἡλίου μὲ τὸ ριπίδιον καὶ με τὰ φιλήματά του ἀπὸ τὰς φλόγας τοῦ ἔρωτος.

Ἀπὸ τῆς Κίνας εἰσήχθη ἐν Εὐρώπῃ τὸ ριπίδιον ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει ἐν συρμῷ ἀπὸ τοῦ Ἑρρίκου τοῦ Β! Κατόπιν τὰ ριπίδια ὀλίγον κατ ὀλίγον ἤρξαντο νὰ ποικίλλωνται καὶ νὰ καθίστανται βαρύτιμα Εἰς τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος εἶχον φθάσει εἰς σημεῖον παράφρονος ἀξίας. Ἡ ἀξία των ἔρθανε μέχρι 10,000 φρ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ὅμως τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ἡ ἀξία των κατέπεσε. Τὰ ριπίδια ἐγένοντο σεμνὰ καὶ εὐθυνότατα, ἐπ αὐτῶν δὲ ἐφέροντο ἀντὶ ἄλλου κοσμήματος διάφοροι λέξεις σημαίνουσαι πολιτικὰς ἀρχὰς ἢ φρονήματα ἢ καὶ ὀνόματα διαφόρων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τοῦ ριπιδίου κυριαρχοῦσι μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ ἐπιτηδειότητος αἱ Γαλλίδες καὶ αἱ Ἰσπανίδες. Εἰς τὰς λεπτουργεῖς αὐτῶν χεῖρας τοῦτο ἔχει ἄλλο θέλγητρον μαγεῦον καὶ καθηδῦνον. Αἱ Γερμανίδες καὶ αἱ Ἀγγλίδες δὲν διακρίνονται διὰ τὴν ἐπιτηδειότητά των. Ὀφείλομεν ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ Ἑλληνίδες χειρίζονται τὸ ριπίδιον μετὰ δεξιότητος ἀξιαγάστου. Δὲν εἶναι μικρὰ ἡ τέχνη τοῦ κρατεῖν τοῦτο. Ἀλλαχοῦ αἱ κορασίδες διδάσκονται πῶς νὰ τὸ κρατῶσιν, πῶς νὰ τὸ ρίπτωσι καὶ πῶς νὰ τὸ κινῶσι ἀναλόγως τῆς συνομιλίας ἣν ἔχουσιν. Πᾶσα κίνησις τοῦ ριπιδίου ἔχει ἑτέραν ἔκφρασιν· λαλεῖ καὶ αὐτό, ἡ δὲ γλῶσσά του εἶναι μία ἀπὸ τὰς χαριεστέρας. Θὰ ἀποκαλύψωμεν καὶ ταύτης τὸ μυστήριον ὅταν θὰ μᾶς δοθῇ περίστασις.

* * *

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ ΕΚΕΙ. — Ὁ κ. Α... μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀφοῦ ἔκοψε τὰ μαλλιά του.

Λίψνης, ἀφοῦ παρετήρησε καλὰ εἰς τὸν καθρέπτην, λαμβάνει τὸν πῖλόν του καὶ ἑτοιμάζεται ν' ἀναχωρήσῃ.

— Ποῦ πηγένεις; τὸν ἐρωτᾷ ἡ σύζυγός του.

— Πηγαίνω νὰ ξανακόψω τὰ μαλλιά μου.

— Τί; δὲν εἶναι καλὰ κομμένα;

— Ὄχι, εἶναι πολὺ κοντά!...

Ἀγγέλλεται τοῖς ἐνδυματοπώλαις, ὑφασματοπώλαις, παντοιοπώλαις, καὶ λοιποῖς ὅτι πωλεῖται εἰς μετριωτάτην τιμὴν χάρτης πρὸς περιτύλιξιν τῶν ἐμπορευμάτων.

Οἰβουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ΟΔΗΣΣΟΥ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ.

—ο—

Ὁ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΔΗΡΑΚΗΣ ἀγγέλλει εἰς τὴν πολυάριθμον αὐτοῦ πελατείαν, ὅτι ἀπὸ τῆς μετακομίσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 457 κατάστημα, ἐπλούτισεν αὐτὸ διὰ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν Χιακῶν καὶ ἐγχωρίων ἐδωδίμων καὶ ποτῶν π.χ. ἐξόχου ὁλλανδικοῦ τυροῦ διαφόρου εἴδους καπνιστῶν χοιρείων κρεάτων, ποικίλων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἐγχωρίων ποτῶν, μοσχομυρισμένου ἐλαίου πλείστων ξηρῶν ὀπωρικῶν, ἀλιπάστων ἰχθύων, ΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ καὶ ἰδίᾳ περιφήμου ΦΙΝΑΣ Χιακῆς ΜΑΣΤΙΧΗΣ καὶ μυρωδάτου Πειραϊκοῦ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟΥ ΟΙΝΟΥ.

Ὅσοι ἀμφιβάλετε, ἀπέλθετε γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι ἀληθῆ τὰ λεγόμενα,

ΝΕΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ.

Ἡ δεσποινὶς Ραχὴλ Σαμουήλ, πτυχιοῦχος τῶν Παρισίων, λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἀπὸ πρώτης Φεβρουαρίου ε. ε. ἤνοιξε σχολὴν πρὸς διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰς παιδία τῶν δύο γενῶν. Ὧραι μαθημάτων 9—12 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.

Ἀπευθυντέον διὰ πᾶσαν πληροφορίαν πρὸς τὴν ἰδίαν ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῆς ὁδὸς Παρούση παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ὀδησσοῦ.»

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΙ
ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΩΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ Σας
Μεγάλη ὁδὸς Ἀλεξανδρόφσκα Ἀρ. 48.
ΕΝ ΠΥΡΓΩι.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρύσων, ἀργυρῶν κτλ.
Ἀντικειμένων πολυτελείας
ἐπιτραπεζίων σκευῶν
ὡρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
τοῦ πράγματος
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ
ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΣΟΥΜΛΑι καὶ ΒΑΡΝΗι.

ΦΟΙΝΙΞ
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν ἔτει 1782.
Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ Τραπέζῃ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν ἐλευθερίων αὐτῆς ὅρων καὶ τοῦ συστήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρκαϊᾶς ἀκίνητα, κινητά, ἐμπορεύματα κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως εἰδικῆς μετριασθείσης κατὰ τὰς τιμὰς διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

LA FONCIÉRE
(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)
Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία
ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασσίων κινδύνων παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα δι ἀτμοπλοίου ἀποστελλόμενα ἢ δι ἱστιοφόρου, ταχὺς κανονισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέροντες καὶ διατίμησις ἀσφαλίστρων πολὺ μετριασμένη.

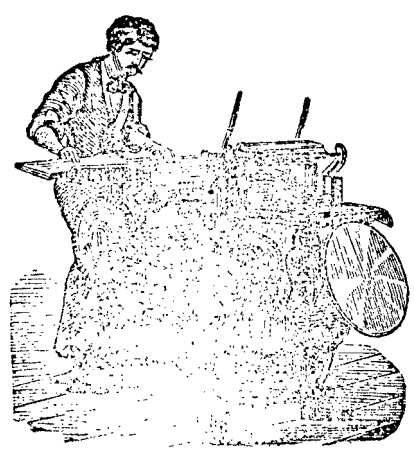
ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:
Τῷ Κυρίῳ **I. M. MABI** Πράκτορι ἢ κ. **Α. ΙΑΚΩΜΙΔΗ.**
Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελὼφ — Δοβρίτζ
Ἀμοιρᾷ Βασιλείου — Καβάρνα
Ἀρμενὰκ Δαματιὰν — Βαλτσίκιον
Ι. Ἀμοιρᾷ Βασιλείου — Καβάρνα.

ΤΑΧΥΤΗΣ — ΕΥΘΗΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.
ΕΝ ΒΑΡΝΗι
ΟΔΟΣ ΠΑΠΟΥΣΗ ΑΡ. 535

Ἐκπτωσις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικήν, Ἑλληνικήν, Γαλλικήν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ρωσσικὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἱαδήποτε ἄρα ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν θανάτου, μνημοσύνων, γάμων, ἀρραβώνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἑκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:
Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητηρίων, Ἐπισκεπτηρίων, Διπλοτύπων, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
(HOTEL COMMERCIAL.)
ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σας
Ἀπέναντι τῆς ἀστυνομίας.
ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως.
Μεγάλη ὁδὸς Ἀλεξανδρόφσκα.
ΕΝ ΠΥΡΓΩι
ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΝΕΟΔΜΗΤΟΣ
ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΥΑΕΡΑ.—ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ.
ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΕΤΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΥ.
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ, ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ, ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ — ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ εἰς διαφόρους γλώσσας.
ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ.
ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ.